

Eski Defter

– HimmətAYGÜT · 10 Mayıs 2012

yalnızlık deyip,
koca coğrafyada aşkı tariflerken sensiz,
kahır diye okumayacaksın gözüne değenleri.
çünkü,
kurtlu kuşlu kışlardan gelip,
satır aralarında yenice öğrendiği herşeye
aynı adı verince insan,
bir zaman sonra yetmiyor da elbet dışının sıcaklığı,
içi buza keserken...

gözlerim takıldı bugün masaya,
sağda, solda ne çok defter almayı unuttuğun.
düşündüm elbet içlerindeki doluluğu
ve
bir yolunu bulsalar kaçarlardı mıydı diye.
güldüm sonra onların acılarına.
düşünsene,
herkes ben deyip giderken kendi yoluna
onların yüreğine oturan ağırlığı...

açıyorum birini.
renkler soldukça tenler üşür demiş,
ayrılık acısı dediğin nedir?
birazdan geçer diye eklemişim.
şimdi,
susmadan sorsam mı diyorum,
geçti mi? diye.

geçti mi sevgili
yıkadıkça,
yastıklara damlayan gözyaşlarının izi?